

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Sundheds- og Forebyggelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. marts 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0032-0126
Dok.: 370517

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 336 (Alm. del), som Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 10. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 336 (Alm. del) fra Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg:

”Vil ministeren oplyse om og redegøre for, hvor ofte politiet har tilkaldt lægehjælp ved tvangsindlæggelse af psykiatiske patienter?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. Der er i bekendtgørelse nr. 1340 af 2. december 2010 om fremgangsmåden ved gennemførelse af tvangsindlæggelser, som hører under Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses ressort, fastsat regler om bl.a. politiets bistand ved gennemførelse af tvangsindlæggelser.

Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af lov om tvang i psykiatrien (psykiatriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1111 af 1. november 2006.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, at såfremt en person, der må antages at være sindssyg, ikke selv søger fornøden behandling, skal den pågældendes nærmeste tilkalde en læge. Tilkalder de nærmeste eller andre ikke en læge, skal politiet tilkalde en læge, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Såfremt lægen efter at have undersøgt den pågældende finder, at indlæggelse er nødvendig, skal lægen søge at opnå patientens samtykke til indlæggelsen, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Giver patienten ikke samtykke til indlæggelsen, afgør lægen, om tvangsindlæggelse er påkrævet, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Skal tvangsindlæggelse finde sted, udfærdiger lægen en erklæring, der skal indeholde en angivelse af den formodede diagnose, patientens sindstilstand og de omstændigheder, hvorpå lægen støtter, at betingelserne i psykiatrilovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), eller nr. 2 (farlighedsindikation), er opfyldt, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1. Lægen afleverer eller sender den udarbejdede lægeerklæring til politiet med henblik på tvangsindlæggelsens iværksættelse, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4.

Sker indlæggelsen i medfør af psykiatrilovens § 5, nr. 2 (farlighedsindikation), skal den indlæggende læge så vidt muligt

være til stede, indtil politiet forlader stedet med den, der skal tvangsindlægges, jf. bekendtgørelsens § 9.

Sker tvangsindlæggelsen i medfør af lovens § 5, nr. 1 (behandlingsindikation), skal politiet, såfremt tvangsindlæggelsen ikke iværksættes i umiddelbar fortsættelse af den indlæggende læges undersøgelse af patienten, underrette den indlæggende læge om tidspunktet for gennemførelsen af tvangsindlæggelsen, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 1, 1. pkt. Den indlæggende læge skal så vidt muligt komme til stede ved gennemførelsen af tvangsindlæggelsen, jf. bekendtgørelsen § 10, stk. 2, 1. pkt.

2. Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet udtalelser fra landets politikredse, Det fremgår heraf, at der i overensstemmelse med reglerne i den nævnte bekendtgørelse som udgangspunkt altid vil være en læge til stede i forbindelse med effektueringen af en tvangsindlæggelse på farlighedsindikation.

Det er dog i yderst sjældne tilfælde – f.eks. hvor politiet modtager en anmeldelse om, at en person er ”gået amok” og har raseret sin bolig eller lignende – forekommet, at politiet har kørt den pågældende direkte til en psykiatrisk afdeling, således at den pågældende først er tilset af en læge ved ankomsten til afdelingen. Der har dog i disse tilfælde ikke været tale om en tvangsindlæggelse i psykiatrilovens forstand.

For så vidt angår tvangsindlæggelse på behandlingsindikation underrettes lægen i overensstemmelse med reglerne om tidspunktet for tvangsindlæggelsen, således at lægen har mulighed for at være til stede ved gennemførelsen af tvangsindlæggelsen.”

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at det fremgår af Sundhedsstyrelsens opgørelse over anvendelse af tvang i psykiatrien 2010, at der i 2010 blev gennemført i alt 3.129 tvangsindlæggelser i medfør af psykiatriloven. Der foreligger endnu ikke en endelig opgørelse for 2011.